

ЧАСОПИСЬ
для
руських родин.
Виходить щодня
крім днів по-
неділях і святках.

БУЖОВИНА

Редакция і адмі-
ністрація в Чер-
нівцях ул. Пе-
тровича ч. 2.
Передплата
10 зр.

Загальні збори тов. „Руска Бесіда.“ в Чернівцях.

Заступник голови прокуратор В. Михальський отворив збори, витаючи присутних членів сердечними словами, особливо членів з провінції, що їх не стримала дома непригідна, світна пора, та представителів читалень, в котрих лежить сила і розцвіт Рускої Бесіди. Змінений статут товариства розширив її діяльність на поле економічне, щоби закладати крамниці, каси позичкові, заводити спілки селянські, основувати шпихарі і др. та доси не могло товариство здобути більших успіхів, бо не достає ему до того

гроший і людей. Але всеж таки за той час повстало 16 читалень за почином Рускої Бесіди і ті читальні розвивають ся гарно. Коло закладання читалень завдали собі найбільше труду посли Пігуляк і Смалъ-Стоцкий (Слава їм!), і за те належать ся їм слова признаня і щирої подяки; коло видавництва товариства трудив ся інспектор Омелян Попович (Слава!); видавав бібліотеку для молодіжи та укладав календарі товариства.

Наступило відчитане справоздань з послідних загальних зборів; справоздане виділу і справоздане касове. Головні точки зі справоздана виділу піднесені вже в промові провідника зборів; справоздане касове представляєть ось як:

Вибрана ad hoc контрольна комісія з уч. Прокоповича, Данилевича і Савицького перевірила предложене справоздане касове і на внесенє уч. Савицького уділили збори одноголосно абсолюторію уступаючому виділові. Новий виділ вибрано одноголосно аклямацією а опісля на внесенє інсп. Поповича окликано одноголосно головою товариства посла Є. Пігуляка. До виділу вибрані: надрадник Ясеницкий, прокуратор Михальський, інспектор Попович, адюнкт Ганкевич, редактор Маковой, професор Клим, урядник університетської бібліотеки Ронгуш, надуч. Руснак, академик Лисинецкий; на заступників: артист маляр проф. Ю. Пігуляк, урядник пошти В. Черський і академики Гандяк, Бриндзан і Догомила.

На порядок денний прийшов тепер відклик виділу до загальних зборів, що почати з богатою бібліотекою товариства, що складає ся переважно з російських і німецьких творів, а для браку місця і власного локалу товариства за-суджена на повільне знищенє. Виділ піддає під розвагу зборів, чи не лучше було би дарувати часть бібліотеки для черновецького університету, де книжки були би ліпше заховані і приступніші для ужитку. Інсп. Попович радить передати бібліотеку Народному Дому, як тому товариству, що має власну хату і має обовязок старати ся о заложенє бібліотеки і музею. Уч. Данилевич домагає ся, щоби популярніші книжки розділити межі учительські бібліотеки а решту продати і узискані гроші обернути на видавництва товариства. Др. Дутчак жадає, щоби вибрати комісію для упорядкованя бібліотеки і вести її дальше в заряді товариства; академик Калмуцкий хоче її для „Союза“; уч. Салабан виступає против всякого дарованя а бажає передовсім знати, в яким стані находить ся бібліотека і яка її вартість. Провідник зборів поясняє що бібліотеку можна би уживати, тільки треба богато книжок дати до оправи; вартість не дасть ся докладно означити, але все таки виносить 2000—3000 зр.

Усю дискусію, що вела ся ще довший час над тою справою, зібрав інсп. Попович у ясні вискази і відкликуючи ся на більшість голо-сів, поставив внесенє щоби по упорядкованю передати бібліотеку Народному Дому з тим услівем, що він має її удержувати. Збори приняли се внесенє всіма голосами против чотирох.

Між вільними внесенями поставив уч. Салабан таке, щоби уповномочити виділ, продати непотрібні книжки і збори прийняли се. Лопатинський вносить, щоби виділ по змозі установив премії для викликани живійшого руху на поли популярної літератури; проф. Стоцкий звертає увагу, що завданем Бесіди є передовсім дбати про молодіж і видавництва для неї; розписуване премій робить коштя а присуджуване їх великі клопоти; ліпше перекладати добрі річи з чужої мови, як друкувати оригінальне а пустє. Уч. Салабан домагає ся, щоби більше книжок видавати і розсилати бібліотекам шкільним за зниженою ціною, або і даром. Інсп. Попович формує попередні внесеня і додає, щоби завізвати виділ до точної адміністрації, бо видавництво календаря виказує дефіцит. Уч. Ілюк нарікає на упадок духа на провінції взагалі і по читальнях та домагає ся від виділу, щоби дав ініціативу до прогультюк молодіжи академічної підчас ферій. — Акад. Калмуцкий заявляє, що „Союз“ вже має таку гадку. — Учиг. Данилевич бажає, щоби скликати збір письменників для порозумія, як і що писати для молодіжи. Купець Дмитро Гринчук з Садагури признає, що дух між наро-дом підупадає, а то тому, що нарід не знає, кого тримати ся і за ким іти. Інтелігенція мало показує ся на села, сільські люди не можуть її пізнати, то і не довіряють їй та чують себе

26. справозданє касове

тов. „Руска Бесіда“ за час від 21-го жовтня 1894 до 11-го цвітня 1897.

А. Стан каси.

I. ПРИХОДИ	Від 21. жовтня до 31. грудня 1894		Від 1. січня до 31. грудня 1895		Від 1. січня до 31. грудня 1896		Від 1. січня до 11. цвітня 1897		Сума	
	зр.	кр.	зр.	кр.	зр.	кр.	зр.	кр.	зр.	кр.
1. З членських вкладок	23	45	44	50	46	20	9		123	15
2. Соймова запомога			200		200		300		700	
3. За рухому азбуку	121				1	50			122	50
4. За календар	45	56	257	59	257	04	98	20	634	39
5. За бібліот. для молодіжи	253	65	75	52	56	36			385	53
6. За анонси календарські	26	50	73	60	52	05	80	30	232	45
7. З продажі книжок		20	3	92			6	25	10	37
Сума	470	36	655	13	613	15	493	75	2232	39
II. РОЗХОДИ										
1. Друк книжок і формулярів	189	10	540	20	384	04	361	80	1475	14
2. Адміністрація	23	54	74	13	33	65	10	53	141	85
3. Платня служащого	22		24		24		8		78	
4. Стемплі	30		57		58	06	5		150	06
5. Брошурованє	21	80	20	45	30				72	25
6. Недобір	141	67			65		11	60	218	27
Сума	428	11	715	78	594	75	396	93	2135	57

Відтягнувши розходи від приходів позістає в касі 96 зр. 82 кр.

Б. Стан маєткы

тов. Руска Бесіда 11. цвітня року 1897
представляє ся так:

- 1. Вартість книжок в магазині 1.200 зр. — кр.
- 2. Вартість порозсиланих календарів на рік 1897 300 „ — „
- До перенесеня 1.500 зр. — кр.

- 3. Вартість книжок (видавництва Рускої Бесіди) в книгарни у Львові 59 „ 96 „
- 4. в „ Пардінього 25 „ 40 „
- 5. Готівка в касі щадничій 3 „ 50 „
- 6. Готівка в касі товариства 96 „ 82 „
- Сума 1.685 зр. 68 кр.

В. Пасива:

Нема.

Чернівці, дня 11-го цвітня 1897.

АНТІН КЛИМ, контролрор.

А. РУСНАК, касиєр.

цілком опущеними. Тож було би добре, щоби панове їздили по селах, а певно що і господарі прилучили би ся до таких прогулок і можна би кількома фірами їхати що сьвята від читальні до читальні і зарозом переводити контролю читальні та крамниць та просьвічати нарід. Бесіду Грищука нагороджено гримкими оплесками. Акад. Соневицкий радить, щоби для контролі читальні і для господарських викладів по селах сировадити уч. Василя Короля з львівської Просьвіти. Проф. Стоцкий каже, що се булоб получене з коштами, а незадовго буде Буковина мати свою рішничу школу в Кіцмани, а в ній учителів господарства, тож буде далеко легше умовити ся з ними, щоби переводили контролю мужицких господарств та викладали по селах про способи, як видобути з землі найбільший пожиток.

На тім замкнув предсідатель збори подякою до всіх присутних за численну і живу участь.

3 учительських кругів.

(Допись „Буковини“).

„Буковинські Відомости“ вже змінили свою подлітку супроти нас учителів, бо як спершу сьмішили нас і понижали, називали гнилим матеріалом, людьми з підорваним щастем і т. д., так тепер ніби нас жалують, обстають за нами, накидають ся нам за опікуна і старають ся в той спосіб приеднати собі нас для своєї справи.

Як виходить з писанини „Буковинських Відомостей“ уважають они нас за несвідомих людей, таких, що не мають своєї свобідної волі і клоняють ся туди, куди вітер віє, або за зовсім безхарактерних, бо вже кілька разів пишуть, що ніби то ми мусимо н. пр. передплачувати *Буковину*. В тім дурі, як також з осторожности, щоби не накоїти собі лиха і знов може би приеднати собі нас, не виявляють они вже своєї злости на нас, тільки на н. інсп. Поповича і думають, що відгадали, де нас болить і ніби роблять нам велику прислугу. Коли „Буковинські Відомости“ такої гадки, то дуже помиляють ся, бо то не гнет робить, що передплачуємо *Буковину*, тільки свідомість, котрої жаден гнет не поборе. Крім того ти жневник „Буковинський“ нам не заступить дневника *Буковини*, поминаючи вже ворожий нам напрям „Буковинських Відомостей“.

До добрих і справедливих інформацій з кругів учительських „Буковинські Відомости“ рішучо не мають щастя, а они на жаль на тих фальшивих інформаціях опирають свою агітацію поміж учителями. Ті учителі, що подають „Буковинсь-

ким” фальшиві і злобні інформації, як н. пр. в 11. ч. „Буковинський Відомости“, то тільки кукіль межі пшеницею, (а де его нема?) то люди, що надіяли ся зістати інспекторами, а не зістали з власної вини, або люди, котрим жаль за давними „добрими“ часами, коли не чесною і ревною працею, а иньшими славними на цілу Буковину „Кіцманьськими“ способами можна було здобути собі славу доброго учителя. Дехто нарікає, що тепер не веде ся ему „господарка“; тому знов не влад, що втратив свою славу адвокатську і т. п. От такі то люди, що мають тільки свій власний інтерес на оці, не задоволені тепер. Але їх зовсім мало; так мало, що як би хотів почислити їх на пальцях, то би було за багато пальців. Отже не мають чого чванити ся „Буковинський Відомости“ своїми дописувателями, що обезславили учительський стан на Буковині; бо занедбуванем своїх обовязків зробили учителів в очах народу трутнями-ворогами, а підніжками усіх тих, що задля панованя над учителями дивились на неробів крізь пальці. За тими часами учительської німої неволі зітхають „Буковинські Відомости“, они-ж на те й є органом консервативів.*) Але, Богу дякувати, минули вже ті часи, що то в них школи були лиш на папери, а не для просьвіти нашого темного народу, котрої нині бажать щиро і в „горі“. Даремні проте гдуні хитрощі „Буковинський Відомости“ не заманять они щирих учителів народних, як не злякали нас простацькі напасти шайки кацапської.

Проч, клеветники, з вашою непрошеною опікою, ми вже повнолітні й зуміємо самі як слід упінути ся, коли треба буде, за нашу правду і кривду. Не думайте, що вижебраний у румунізаторів вибір вашого Воляна відстрашить нас учителів-народовців від народної праці, се додало хіба кільком кацапським шкаралупникам трохи відваги до скритих клевет в „Буковинських Відомостях“; на більше не спроможуть ся ті тхорі, в нас же не потахне ясне свідло щиро-русської національної ідеї, хоч би вороги нашого народу поставили цілу кацапську горетку не знати чим.

*) Як гдуно маскують „Буковинський Відомости“ се своє сердешне бажане, виходить із балаканини надрукованої в останнім числі „Буковинський Відомости“ під написом „Перегони“. В тій статі сказано, що „отъ одиниць твебується лиш спосібности, щоби она на становищи, съ котрымъ связане улучшение быта, исполняла такожъ должности, котры до того становища привязані.“ А кілька рядків далше нападають „Буковинський Відомости“ на інсп. Поповича за те, що рада шк. краєва, отже й опікуна „Буковинський Відомости“ з Мустаного на чолі, судять тепер учителів після того, як сповняють свої повинности.

Братя товариші! — За сих пару літ, відколи живемо більше свідомим житем, зробили ми не одно на поли просьвіти народної, що вишло народови на користь, а нашому станови на честь і повагу. Ширші круги заінтересували ся нами і вважають нас за духових проводирів народу. Ми пішли в куре; наша вартість підскочила. Працоймо-ж і далі з напруженем сил, не слухаймо жадних підшептів ворога, котрий видить, що не може нас силою перемогти, бере ся на штуки і хоче нас перехитрити; будьмо солідарні як до тепер; сповняймо точно свої обовязки, щоби не мав воріг нам що закинути і взагалі робім все те, що нам наша свідомість і любов до народу наказують і що кождий інтелігентний Русин повинен робити, а будучність наша.

(Додаток від Редакції. — Перепрашаємо ви. дописувателів, що ми дозволили собі пропустити в дописи уступ, котрий доказує безпідставність клевет ч. 11. „Буковинський Відомости“ на н. інсп. Поповича; а вчинили ми се тому, бо названа газетка довела своїм негідним поступованем до того, що їй вже ніхто розумний не противить ся і єї найпідлійшим клеветам та найгіршим простацтвам не дивує ся. Хто-ж їй вірить, о того опінію ніхто честний не дбає. А що навіть засуд одвічального редактора Б. В., невинного складача, за котрим ховають ся клеветники, не може дати ніякої сатисфакції, проте шкода і найменшого заходу в тім ділі. Задача Б. В., органу негаторів самостійности руского народу, є головню негативна, себто ставляти перепони самостійному розвоєви руского народу, спиняти, утрудняти або хоч обкидувати болотом все, що противне „обєдиненію“ руского народу з московським, на що й заложено сей „русский“ додаток до „русского“ „Галічаніна“ в 300 примірниках плачених тими самими „деньгами“. Ясна річ, що обєдиненію стала найбільше на заваді особна руска правопись (фонетична), чиста руска мова замість язичія в книжках шкільних, усупне обєдинительної роботи зі шкіл народних і середних; зрозуміла проте й завзята, встєкла борба кацапів головню супроти нашої правописи, мови і школи; бо се очевидна смерть обєдиненію, чого не тільки щира руска інтелігенція а з поступом просьвіти і загал Русинів, в інтересі свого народу ба й ряд в інтересі державнім бажєє і до того стреміти мусить. Тепер, коли вже зроблено щасливий перелом в сїм ділі й показались такі хороші успіхи для рускої нації а тим то й для австрійської держави з погрому кацапства, хіба наймити московскі або обдурені ними півголовки можуть бажати відновленя „євмологій“ та „язичія“; але ніякий хоч трохи свідомий Русин, ані хоч би пересічний урядник

ЗАЛІССЯ.

Повість

ОСИПА МАКОВЕЯ.

(Дальше).

— Ох, якже ви драстично говорите! Коли-б не ті добрі прикмети, то я з вами і слова не говорила би, пізнавши вас. Я мушу обтати за дівчатами: лише бідній подобає ся заможний — се-ж зовсім природне.

— Перепрашаю: хочете може дальше сказати: лише неосьвіченій подобає ся мудрий... Якже она ту мудрість може оцінити? Інстинктом вгадує?

— Почекайте, пане: бідна хоче позбути ся бід, неосьвічена цілком певно відчуває свою низшість і може бути тільки горда на розумного чоловіка; характер і залізна воля нам незвичайно подобають ся — сафандулів хоч би з золотим серцем ми не любимо — а вже про красу не говорю, бо то річ припадкова. Очевидно, як ви так і ми волимо пристойних. Ви не дивіть ся на то, що дівчата так часто при-

неволені обставинами „вибирати“ кого небудь; коли-б справді могли они вибирати по своїй волі, так як їм серце і розум каже, то мужчини певно думали би про них інакше. Возьміть же ви тепер на увагу наших „панів сьвіта“, тих що справді вибирають поміж нами, які они?

— Я ваших паньських кругів не знаю, — говорив Славко, признаючи дівчинів не-однім правду — але в моїх кругах я замічав таку некультурність...

— Ви песиміст — от що!

— Я песиміст?! Пані, мені здає ся, що більшого оптиміста нема! Що попадаю від часу до часу в зневіру, то не диво; та проте охота до життя, до красного життя, хоч би в невеликих достатках, у мене дуже велика. Як би лиш можна, я би про себе не дбав; сам чоловік мало коли себе вдоволює, противно найчастійше є собі самому ворогом через декотрі свої ненавистні думки і вчинки, котрі хіба на те й є, що-б на їх тлі відбивали ся лучше хвилі щасливі.

Обоє замовкли. Славко сидів задуманий. Тимчасом санки виїхали з ліса на до-

рогу до села. На заході було небо червоне на горизонті, а щораз више та червоність блідла і переходила у синяву краску. Мороз брав на ніч.

Далеко дорогою ішов мужик. Зачувши дзвінки, він станув, уступив ся на бік і чекав згорблений. Славко зараз пізнав Криворучого. Він ще здалека зняв шапку, сперей і руки о палицю, вдивив ся в санки, і коли ті надїхали, поклонив ся мовчки до землі. Лице его було тупе і бездушне.

— Ох, який-же бідний чоловік! — замітила Маня. — Се той самий, що там коло ватри стояв. Пане Левіцкий, я вам завтра дам дещо для него, може би ви ему якось то передали... При собі не маю ані цента.

— Добре, я ему передам.

Санки поминули мовчки Криворучого і за кілька хвиль виїхали в село. Вид Криворучого, що остав ся обоєм в памяти, не допускав до дальшої розмови, такої, яку вели. Обоє задумали ся...

XV.

Того самого вечера пізною годиною — а було з п'ятниці на суботу — Мошко

австрійський не підпре сеї убійчої для руского народу й шкідливої та небезпечної в своїх наслідках для австрійської ідеї державної справи, видуманої найгіршими ворогами рускої нації і Австрії. Горстка капалів буковинських може ще якийсь час утрудняти але не спинить самостійного розвою нашої нації, а „Бук. Вѣд.“ то таке мізерне щеня, на котрого лайку годі, ба навіть егідно поважному чоловікови, що має перед собою пильну дорогу, хоч би плюнути, не то що від него оборонятись. Коли-ж ми часом скажемо слово про лайку отсього органу підлих клевет і безсоромної лози, то тільки тому, що на Буковині є ще люди, що вірять в кожний задрюкований шматок паперу, немов в писемно сьвяте.)

НОВИНИ.

Чернівці, дня 14-го цвітня 1897.

Посол Винницький Изидор повернув з Відня до Чернівців.

Іменованя і перенесеня. Львівський висший краєвий суд іменував вахмайстра державної стації Гугона Герціга канцелярством окружного суду в Сучаві. — Канцеляр Адольф Ліндінгер перенесений зі Сторожинця до Заставної а Іван Поль з Заставної до Серету. — Іменовані канцелярствами Кароль Темпле з Сучави для Сольки та Ізраель Гелер для Серету; канцелярства повітових судів іменовані рахункові підфіцери Йосель Сколер для Сторожинця і Едмунд Сааї для Садагури.

Для лікарів. Кіцманське староство оголошує конкурс на посаду лікаря в громаді Веренчанці для тогож санітарного округу. Річна платня вносить 600 зр. крім того дієти за урядові подорожі. Старуючі ся мають виказати а) правом виконуваня лікарської практики б) австрійським горожанством в) знанем рускої мови. Поданя треба вносити приписаною дорогою до чотирох тижнів від часу сего оголошеня.

Знов перерва руху залізничного на шляху Іцкани-Сучава. З причини усуненя насипу задержаний рух всіх поїздів від 12-го цвітня на 24 годин.

Другий поспішний поїзд на шляху Чернівці-Відень буде відходити від 1. мая о годині 8-ій мін. 19 рано і приїде до Відня на другий день о год. 6-ій мін. 40 рано. З Відня виходити ме о 9-ій год. 30 мін. і прибуде до Чернівців о 8-ій год. 11 мін. вечером.

Зільбер був сам в хаті. Жінка его з сном виїхала вже тому два дні до рабіна поради сь, як викрутити сина від бранки, і ще не вернула; доньки і другий син виїхали були в сусідне місто до тітки в гості.

У Зільбера сьвітили ся чотири сьвічки на столі, як звичайно під шабає. Він щойно помолвив ся Богу, положив спору книгу на шафу, скинув з себе широкий талес з чорними пасками, на краях сріблом пиштий, поцілував его, приложив палець до чорної скриньки на чолі і на ремени, котрим була обкручена ліва рука, поцілував палець і помалу з побожностю скидав з себе ті прибори до молитви. Потім, не скидаючи кусню обшитої шапки, обмив пальці водою і засів до застеленого стола, на котрим коло ліхтарів лежала тарілка з смачною рибою, приправленою перцем і цибулею. Коло тарілки лежав шабасовий колач і стояла фляшина з рожевою горівкою. Все те ще перед вечером принесла ему добра невістка з другої коршми в Залією, що стояла в иньшій куті села. Мошко випив малу чарку і почав вечеряти.

В комнаті, в котрій сидів, було тихо. Тільки часом з шинку через сїни чути

З Ленківців пишуть нам селяни. „По смерти о. Галаревича прислали нам на сотрудника Волоха о. Вербовского і то такого запеченого Волоха, що з ним ні розмовити ся ні в церкві почути від него руске слово. Скажіть нам, будьте, ласкаві, що ми маємо почати з таким панотцем? Він для нас німий, а ми для него.“ Нехай ленківські селяни удадуть ся до консисторії — може она їм відповість, що почати з таким панотцем, що руский хліб їсть, а по руски говорити не навчив ся.

Коло Вікна напав тамошний глухонігий мужик дня 12-го цвітня одного старого жиди і забив его кількома ударами ножем. Відтак зрабував у него 30 зр. готівки і вексель та скрив ся у своїй хаті. Жандармерия вислідила убийника притємом; він толкував ся мімічними знаками, що жид мав з ним посперечати ся і напастися на него з ножем, а він аж тоді вирвав від него ніж і пробив противника. Кілько на тім правди, викаже може слідство.

Другі розрухи антисемітські. По ходорівських розрухах розпочали ся напасти на жидів в Долинянах коло Княгинич, викликані знова залізничними робітниками. Оноді прийшло до коршми в Долинянах кільканайцять робітників і забавляли ся весело аж до пізної ночі. В ночи вже добре підіті урядили собі забаву на жидівським начиню. Коли не стало вже ніякої цілої посудини ані одного вікна, хотіли побавити ся з самими жидами, однак ті видячи на що заносить ся, утекли завчасу. Другого дня захочені вчорашніми результатами забрали ся вже з самого ранку до піндрованя жидівських домів. Повторені розрухи мали на оці вже тільки матеріяльний інтерес, вікон і начиня не били, тільки забрали масло, яйця, хліб або кілька корон, котрих домагали ся титулом податку. Жандармерия арештувала 14 ексцедентів і відставила до рогатинського суду.

В справі паспортів до Росії оповіщує російський консуль у Львові п. Пустошкин: На основі обовязуючих принципів речинець візованя паспортів вносить шість місяців. В часі того речинця кождому чужинцеві вільно переїздити через границі Росії після внодобы, але по шістьох місяцях паспорт, хоч би він був виставлений навіть на три роки, мусить бути на ново візований.

Палія зловили, що підналив хату господаря Діониза Тушинського в Михальчїм, при чім згоріли і господарські будинки і засоби паші. Злочинець називає ся Яків Арсеній, тамошний мешканець і доконав того діла з мести. В тутешнім краєвім суді признав ся цілком до вини.

було уривану розмову двох осіб. Се розмавляла з Козаком Марта Чайчиха, що в шабає замість Мошка продавала горівку і відбирала гроші.

— Марто! — гукнув Зільбер на вею хату, не встаючи від вечері.

— А що там? — почув ся голос з шинку і за хвили увійшла в хату Чайчиха.

— Козак ще сидить?

— Та сидить. Такі вам річи оповідає, що аж страх! Каже, що его донька — та, знаєте — виїшла за великого пана за муж там за морем. Тільки, каже, той сї чоловік тепер хоруге.

— І ви тому вірите? Він то вже давно говорить.

— Та як не вірити? Присягає ся! Листи дістав... Ще, каже, паном буде.

— Ну-ну, заким стане паном, викиньте его за двері! Випив що?

— Випив два келишки і сидить.

— Кажіть ему, най іде до дому. Мені більше сьвітла випалить ся, як він випе. І пізно вже. Ага, а закличете мені ще Кри-

Нещасна пригода. З Красного, залізничної стації між Львовом а Золочевом, пишуть: Дня 5. с. м. стягали шіберы самі, без машини вагони на двірци в Краснім. Межи тими Лев Дідух мав задачу зеунені вози до купи сїпати ланцухами. Коли так два вози зближали ся до себе, Лев Дідух не чекаючи, аж вози цілком зйдуть ся, хотів перше увійти межи них, щоби пізнійше не хилати ся; але не встиг утечи, бо в часі его переходу як раз вози ударили о себе, а Дідух попав ся межи тарелі з пружинами і стиснений ними, погіб на місци.

Дрібні вісти. В Оломуцу помер славний антрополог, др. мед. Андрій Ванкель в 58-ім році жити. — В Темшварі жандармерия викрила шайку фальшивників грошей, зложеної з 15 осіб. Они фальшували корони. — В Загребі увязнено 7 злодіїв, що розбивали залізні каси і довершували ріжних крадежик з вломом. На чолі шайки стояв тамошний різник Мик. Торкана.

Складки. На Народний Дім зложили далі: учит. з Кіцмана Арт. Українець 1 зр., учит. з Чорного Потока Арт. Синюк 1 зр., складка з нагоди сьвяткованя пам'яті Шевченка зібрана учит. Ілюком 3 зр. 31 кр., учит. з Малятинів І. Григорійчук 1 зр., складка на іменинах надучит. Никоровича в Кіцмані зібрана Вас. Аріїчуком 3 зр. 15 кр., учит. з Ревни Мандичевский 1 зр., купець з Садагури Дм. Гришук піврічну дивиденду від одного пая в „Рускій Касі“ 53 кр., практикант концерт. при правительстві Єх 1 зр., складка зібрана учит. Вас. Турушанком (на се зложили ся: сам Вас. Турушанко 1 зр., Ернст Верц 50 кр., Арт. Бавман 50 кр., Йог. Поєш 50 кр., Йог. Ацлер 50 кр., Еман. Шандру 50 кр. разом 3 зр. 50 кр. — всего доси разом 153 зр. 46½ кр. — Вас. Радомский зложив третю рату 2 зр. членської вкладки, а надстражник в Путилові Ів. Яцикевич першу 25 зр. — На друкарню: надучит. з Мамаївців нов. Іван Савіцкый 3 зр. — разом доси 25 зр. 97 кр. Сердечне спасибіг!

Телеграми „Буковини“.

З дня 14-го цвітня 1897 року.

Відень. Найближше засідане ради державної відбуде ся дня 28-го цвітня.

Царгород. Грецькі війська напали в силі 9000 людей на турецьку сторону коло Арти, але стратили при тім 175 жовнірів і 4 пушки та мусіли цофнути ся.

ворукого із стайні, най дров доложити до груби, бо ту зимно. А дурноватий Антошко де?

— Спить.

Добра хвиля минула, як у сїнях почуло ся ступанє спершу Козака і Чайчихи, котрі відходили до дому, а відтак Криворукого. Він помалу отворив двері, замкнув і станув коло них. Мошко підняв ся зза стола і глянув на Криворукого.

— Худоба напоєна?

— Напоєна.

— Коям оброку дав?

— Дав.

— Принеси ще дров і докинь до груби... Ну, чого стоїш і дивиш ся, як вовк?

— Та я нічо — і Криворукый пішов по дрова.

За хвили прийшов з полїнами і докинув дров до груби. Зільбер уже розбирав ся і клав ся в ліжко.

(Дальше буде.)

Париж. Агенція Гаваса доносить з Трикалі, що після достовірних вістей виходить, що плян повстанців був такий, щоби обсадити Бальтіно і прилежні позиції для спинення Турків в поході. Повстанці облягають ще тепер Бальтіно, але чи вже заняли его, не знати. Так само обсадили переходи коло Мецови та коло Діскати. Видали прокламацію до Македонців і Епіротів, щоби прилучили ся до них.

В КОЖДІЙ РУСКІЙ ХАТІ і ШКОЛІ
повинна находити ся

Народописна карта
українсько-руського народу,

зладжена д-ром Гр. Величком, видана товариством „Просвіта“, а виконана в літографічній складі Андрія Андрейчина у Львові.

Книгарська ціна карти, на еної вже на полотні, виносить 3 зр. 50 кр., а для членів „Просвіти“ і пересилкою з „Зорі“ 2 зр. 50 кр., з реком. додано пересилкою 3 зр.

Купити можна в „Просвіті“ у Львові, ринок ч. 10.

Наклад невеликий; купуйте чимскорше!

П. Т.

Отсим маю честь повідомити шановних відбирателів, гостей і публіку, що я перебрав існуючий доси під фірмою

АНТІН ТАБАКАР і ГАІНА
склад корінних товарів, вин і делікатесів
— (заснований 1812 р.) —
а окрім того

АГЕНТУРУ і СКЛАД РІЛЬНИЧИХ МАШИН
з днем 1-го липня с. р. і буду далі вести під мою власною фірмою

СТЕФАН ГАІНА.

При сій нагоді складаю сердечну подяку за довіре, оказане так часто попередній фірмі, і прошу уклінно, мати те саме довіре на даліше і для мене, при чім запевняю, що все старатиму ся задоволити шановних гостей добірними товарами найліпшого сорта, низькими цінами і уважною службою.

Прошу о часті замовленя і пишусь з поважанем

Стефан Гаїна.

„Дністер“
товариство взаїмних обезпечень
у Львові в домі „Просвіти“ Ринок 10.

перше і одинокє руске товариство асекураційне причоручене Всч. Духовенству і всім вірним через Впреосв. Митр. і Преосв. Еп. Ординарияти всіх трех галицьких Епархій обезпечає будинки, скот, господарські знаряди, збіже в зерні і соломі, сіно в стогах і будинках против шкідливих за можливо найнижшою оплатою.

Шкоди ліквідують ся і виплачує ся сейчас по пожарі, а договори заклочені з першими Товариствами контрааскураційними подають „Дністрові“ можлиість обезпечувати і виплачувати і найвищі суми.

Поліси „Дністра“ приймає банк краєвий у Львові при позичках іпотечних.

На житє можна обезпечити ся через „Дністер“ після всіх можливих комбінацій в товаристві взаїмних обезпечень в Крєскові, котре дає як найкористийші умови і видає поліси і квіти в рускім язичі.

Товариство взаїмного кредиту „Дністер“, стоваришене зарєєстроване з обмеженою порукою, приймає від своїх членів і третіх лиць вклади до опроцентованя по 5 процент. Гваранція цілковита. Удїли по 50 корон. Позички удїляють ся тільки властителям реальностей вільних від тягарів, за порукою двох членів. З позичок відтягає ся десята часть на удїл.

Зголошеня о удїленє агенції в місцевостях, де „Дністер“ не є заступлений, приймають ся.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Пам'ятайте на Народний Дім
в Чернівцях!

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

ДРУКАРНЯ „РУСКОЇ РАДИ“
в Чернівцях.

Перша на Буковині

РУСКА ДРУКАРНЯ
в Народнім Домі
при улиці Петровича ч. 2.

приймає всякі роботи друкарські в мовах рускій, польській і німецькій.

ДОБІР БУКВ ВЕЛИКИЙ.

Роботи виконує ся скоро, солідно і дешево.

Русини! удавайте ся з роботами до своєї рускої друкарні!

Для панів учителів!
INSPECTIONSBERICHT
є на складі в друкарні
„Рускої Ради.“
Просимо о замовленя.

„РУСКА БЕСІДА“
в Чернівцях
має на складі отсі свої виданя:

„ІЛЮСТРОВАНА БІБЛІОТЕКА“
для молодіжи, міщан і селян з року 1886, 1887, 1888, 1890, 1891, 1892 і 1894 по 1 зр. за рочник, а всі 7 разом 6 зр.

„ЧУМА ГОРІЛЧАНА“
сумна історія, для перестороги і науки. 80 сторін за 20 кр.

„Слова правди і науки“
з поезий Тараса Шевченка. Ціна 10 кр.

„25 повісток
для чемних діточок.“
32 сторін. Ціна 10 кр.

„ПРОСКУРКА“
Даруночок для руских діточок. Ю. Федьковича 10 кр.

На поштову пересилку треба додати по 5 кр. за річник „Бібліотеки“, а по 2 кр. за кожду поодинокую книжочку.

Замовленя приймає й редакція „Буковини.“

Рух поїздів залізничих
важний з днем 1-го мая 1896 після середно-європейского годинника.

Приходять	Поїзди			Відходять	Поїзди		
	поспішні	особові	мішані		поспішні	особові	мішані
до Чернівців				з Чернівців			
З Відня, Кракова, Львова, Станіславова, Коломиї і Святяча	1128	657	1028 550	До Снятина, Коломиї, Станіславова, Львова, Кракова і Відня	347	941	1029 538
З Буларешту, Яс, Сучави, Глибоки	329	912	1000 523	До Глибоки, Сучави, Яс, Буларешту	1203	717	1048 616
З Новоселиць, Садагури			1113 950	До Садагури, Новоселиць			430 612

Підчеркнені числа означують пору нічну від 6 год. вечером до 5 год. 59 мін. рано. — Середно-європейський час рїзять ся від львівського о 36 мінут, а від черновецького о 44 мінут; коли на залізници є 12 год., то на львівськїм годиннику є 12 год. 36 мін., а на черновецькїм 12 год. 44 мінут.